

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/213/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314208692
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5314208692.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Č a d c i samosudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, proti odporcovi: J. I., T.. XX.X.XXXX, U. H. N. Y. XXXX/XX, Č., v konaní o zaplatenie 549,50 € s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 436,63 € s 8,15%-ným úrokom z omeškania ročne od 8.9.2014 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a.

III. Zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 4209013142 zo dňa 4.9.2012 a v časti 8, 9 úverových zmluvných podmienok, v ktorých spotrebiteľ súhlasí s tým, že podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvára aj úverovú revolvingovú zmluvu na poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej platobnej karty s tým, že použitím úverovej platobnej karty súhlasí s čerpaním úveru v požadovanej výške je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou v celom rozsahu a pre neprijateľnosť n e p l a t n o u zmluvnou podmienkou v celom rozsahu.

IV. Zmluvná podmienka o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 4209013142 zo dňa 4.9.2012 a v časti hlava 5, § 1 úverových zmluvných podmienok, v ktorých spotrebiteľ súhlasí s tým, že bude navrhovateľovi - veriteľovi platiť pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v úverovej zmluve, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru, že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, úhrada za poistenie je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou v celom rozsahu a pre neprijateľnosť n e p l a t n o u zmluvnou podmienkou v celom rozsahu.

V. Zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 4209013142 zo dňa 4.9.2012 a v časti hlava 5, § 7 úverových zmluvných podmienok, v ktorých spotrebiteľ súhlasí s tým, že navrhovateľ ako veriteľ nie je viazaný tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí a je oprávnený započítať platbu na platbu odporcu ako dlžníka na pohľadávky navrhovateľa ako veriteľa v poradí: na záväzky dlžníka voči veriteľovi, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou v celom rozsahu a pre neprijateľnosť n e p l a t n o u zmluvnou podmienkou v celom rozsahu.

VI. Zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 4209013142 zo dňa 4.9.2012 a v časti hlava 18, § 2 úverových zmluvných podmienok, v ktorých spotrebiteľ súhlasí s tým, že navrhovateľ ako veriteľ je v prípade omeškania odporcu oprávnený vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške

17 € maximálne jedenkrát za dobu trvania zmluvy je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou v celom rozsahu a pre neprijateľnosť n e p l a t n o u zmluvnou podmienkou v celom rozsahu.

VII. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania v rozsahu čistého úspechu navrhovateľa v konaní vo výške 18,85 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 19.9.2014 domáhal od odporcu zaplatenia sumy vo výške 549,50 € spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania. Podanie návrhu odôvodnil navrhovateľ tým, že dňa 4.9.2012 uzatvoril s odporcom ako dlžníkom Úverovú zmluvu č. 4209013142, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“), na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 436,63 €, ktorý sa odporca zaviazal uhradiť v 8 pravidelných mesačných splátkach po 62,37 €. Nakoľko bol odporca v omeškaní s úhradou svojho záväzku, navrhovateľ ukončil Úverovú zmluvu a výzvou zo dňa 27.3.2013 vyzval odporcu k zaplateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostával z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienok, zmluvnej pokuty a zo zosplatnených budúcich splátok. Navrhovateľ eviduje voči odporcovi dlh pozostávajúci z: istiny 258,98 €, úroku vo výške 52,87 €, zosplatnenej istiny vo výške 177,65 €, upomienky II. vo výške 48,00 €, upomienky II. vo výške 12,00 €, spolu vo výške 549,50 €.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 1 a 2 O.s.p., na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O.s.p. ods. 1, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci ide o „drobný spor“, keďže predmetom konania je zaplatenie sumy 549,50 € s príslušenstvom, čiže predmet konania v čase jeho začatia neprevyšuje sumu 1000,- €, súd na prejednanie veci samej nenariadil pojednávanie.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

V danej veci bol vyhláškou v zmysle § 115a ods. 2, § 156 ods. 3 a § 200ea ods. 1, 2 O.s.p. oznámený termín verejného vyhlásenia rozsudku bez nariadenia pojednávania. Dňa 7.5.2015 súd verejne vyhlásil rozsudok.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi zo spisu a to najmä: návrhom č.l. 1 až 2, Úverovou zmluvou č. 4209013142 zo dňa 4.9.2012 na č.l. 7, Úverovými zmluvnými podmienkami na č.l. 8 až 14, výzvou k splateniu celého dlhu zo dňa 1.7.2013 na č.l. 15, výpisom čerpania, splátok a úhrad odporcu na č.l. 17, uznesení č.k. 4C/213/2014-21 zo dňa 13.10.2014, oznámením vedľajšieho účastníka o vstupe do konania na stranu odporcu č.l. 25, výzvou adresovanou vedľajšiemu účastníkovi č.l. 29, odpoveďou vedľajšieho účastníka č.l. 30 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Medzi navrhovateľom a odporcom bola dňa 4.9.2012 uzatvorená Úverová zmluva č. 4209013142, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového úveru na nákup notebooku ASUS K53TA odporcovi vo výške 436,63 €, ktorý sa zaviazal odporca splácať v 8 mesačných splátkach po 62,37 €. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 31,41 %, RPMN 36,90 % a priemerná RPMN na 40,87 % s dátumom prvej splátky dňa 4.10.2012 a dátumom splatnosti poslednej splátky 28.5.2013. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola uvedená vo výške 498,96 €. Poplatok za vedenie účtu bol uvedený vo výške 0,00 €. Výzvou zo dňa 1.7.2013 navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu celého úveru vo výške 577,30 €. V danom konaní si však navrhovateľ uplatnil len sumu 549,50 € s príslušenstvom a náhradu trov konania. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad odporcu mal súd preukázať, že odporca úver čerpal dňa 4.9.2012 vo výške 436,63 € a navrhovateľovi doposiaľ za poskytnutý úver neuhradil nič.

Vstup do konania oznámil vedľajší účastník konania na strane odporcu ako spotrebiteľa (čl. 25). Bol súdom poučený a vyzvaný k predloženiu súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania na jeho stranu podľa § 93 ods. 2 a 3 novely O.s.p. (čl. 29). Keďže súhlas nedoručil, v súlade s § 93 ods. 2 a 3 novely O.s.p. (zákon č. 353/2014 Z.z., účinný od 1.1.2015) súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania a to bez rozhodovania o neprípustení do konania. Vychádzal z doslovného znenia § 93 ods. 2 O.s.p.: „Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.“ Z uvedených dôvodov súd nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, pretože sa na neho „neprihliada“, má sa za to, že nie je vedľajším účastníkom konania (§ 79 ods. 4 prvá veta O.s.p.: „Návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.“). Nestotožnil sa s názorom vedľajšieho účastníka konania, že je potrebné aplikovať O.s.p. platný a účinný do 1.1.2015, pretože vstúpil do konania v čase do 1.1.2015. Preto nie je, podľa názoru VÚK, jeho povinnosťou doručiť súhlas odporcu s jeho vstupom do konania. Súd je povinný na jeho vstup prihliadať a doručiť mu návrh a ostatné podania (čl. 81). Prvostupňový súd sa nestotožnil so spôsobom aplikácie noriem procesného práva zo strany vedľajšieho účastníka konania. Normy hmotného práva sa aplikujú v stave platnom a účinnom ku dňu vzniku právneho úkonu. Normy procesného práva (teda aj § 93 ods. 2 a 3 novely O.s.p., účinnej od 1.1.2015) sa vzťahujú ihneď od 1.1.2015 na všetky prípady v čase rozhodovania. Inak povedané, súd aplikuje to procesné právo, ktoré je platné a účinné v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu aj na tento prípad aplikoval ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 novely O.s.p. a na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal. Súd má za to, že mu neodňal možnosť konať pred súdom. § 44 ods. 1 O.s.p. umožňuje nahliadať do spisu účastníkovi konania, ktorým však vedľajší účastník konania nebol. Preto podľa § 44 ods. 2 O.s.p. súd umožnil vedľajšiemu účastníkovi konania nahliadať do súdneho spisu a chrániť záujmy spotrebiteľa. Toto právo vedľajší účastník konania nevyužil. Ďalej súd s týmto subjektom nekonal ako s vedľajším účastníkom konania a o jeho vstupe nerozhodoval.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „OZ.“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľ

Uzavretú zmluvu o úvere súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže navrhovateľ ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania spotrebiteľský úver odporcovi ako fyzickej osobe, ktorý nekonal v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal navrhovateľ už pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa odporcu, ktorý obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť ani neovplyvniť. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 10 OZ,

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

(10) Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej zák. č. 129/2010 Z.z.), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa; spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2, písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010. Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Obchodného zákonníka.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného ku dňu rozhodovania súdu, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného k 31. januáru 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd pristúpil k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy a zistil, že v zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba 31,41 %, od ktorej sa mali odvíjať jednotlivé splátky, pri každej splátke však nebolo jednoznačne uvedené, akú sumu predstavuje takto uvedená ročná úroková sadzba z tej ktorej splátky, čiže celá suma budúcich úrokov a odmeny ako výnosov bola zahrnutá v mesačnej splátke vo výške 62,33 € a odporca ako spotrebiteľ nemal možnosť zistiť z čoho mesačná splátka pozostáva, koľko z mesačnej splátky vo výške 62,33 € tvorí úrok, koľko tvoria poplatky (aké poplatky) a koľko istina. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z., a to ust. § 9 ods. 2 písm. k), podľa ktorého zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru, nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá do poplatku za úver, a to aj keď by suma odplaty nedosiahla maximálnu výšku. Zmluva neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania. Teda zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Nie je postačujúce uviesť len celkovú výšku splátky.

Keďže predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti vyžadované v ust. § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, súd považoval poskytnutý úver v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a odporca navrhovateľovi za poskytnutý úver doposiaľ nič nezaplatil, je zrejmé, že návrh bol podaný dôvodne len v časti zaplatenia sumy 436,63 €, ktorá predstavuje sumu skutočne poskytnutého úveru (istiny) odporcovi, ktorú je odporca navrhovateľovi povinný zaplatiť. V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Neuhradením svojho záväzku riadne a včas sa odporca dostal do omeškania, preto je povinný navrhovateľovi za čas omeškania platiť v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ a ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 aj zákonné úroky z omeškania z priznanej (dlžnej) sumy vo výške 8,15% ročne od 8.9.2014 do zaplatenia, nakoľko v uvedenom čase bol už odporca s plnením peňažného záväzku v omeškaní.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.,

(3) Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

(4) Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve 16ab) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Súd pristúpil aj k skúmaniu jednotlivých podmienok obsiahnutých v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti HOME CREDIT SLOVAKIA, a.s. - DUO z hľadiska ich prijateľnosti v spotrebiteľskom vzťahu pri rešpektovaní právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa.

Zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 4209013142 zo dňa 4.9.2012 a v časti 8, 9 úverových zmluvných podmienok, v ktorých spotrebiteľ súhlasí s tým, že podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvára aj úverovú revolvingovú zmluvu na poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej platobnej karty s tým, že použitím úverovej platobnej karty súhlasí s čerpaním úveru v požadovanej výške a zmluvná podmienka v časti hlava 5, § 1 úverových zmluvných podmienok, v ktorých spotrebiteľ súhlasí s tým, že bude navrhovateľovi - veriteľovi platiť pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v úverovej zmluve, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru, že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, úhrada za poistenie, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami z nasledujúcich dôvodov:

- tieto dojednania neboli výslovne zakomponované priamo v spotrebiteľskej úverovej zmluve, ale boli len súčasťou Úverových zmluvných podmienok (v časti 8, 9 a v časti hlava 5, § 1 úverových zmluvných podmienok), zároveň boli tieto dojednania zahrnuté v predformulovanom texte, ktorý odporca nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť a ktorý ani neovplyvnil,

- je nepravdepodobné, že by sa odporca riadne oboznámil s podmienkami, vzhľadom na minimalizované písmo, neprehľadnú formu, ako aj ich rozsah v čase uzavretia zmluvy,

- je predovšetkým povinnosťou navrhovateľa poskytnúť riadne informácie ohľadom zmluvných podmienok, tak ako to vyplýva z ust. § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z., pričom postup navrhovateľa, ktorý do textu úverových podmienok zapracoval závažné zmluvné podmienky, o ktorých neinformoval odporcu, je možné hodnotiť ako určité klamlivé opomenutie, v dôsledku ktorého odporca náležite nemohol zvážiť, či takáto zmluva nebude znamenať pre neho určitú ujmu, pokiaľ by boli odporcovi poskytnuté riadne informácie, mal by možnosť dôsledne zvážiť uzavretie takejto zmluvy,

- uvedené dojednania teda neboli výsledkom individuálneho dojednania medzi účastníkmi záväzkového vzťahu, boli odporcovi nanútené a vzhľadom na svoj obsah spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - odporcu, preto je potrebné ich vzhľadom uvedené dôvody považovať za neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ neplatné.

Zmluvnú podmienku v úverovej zmluve č. 4209013142 zo dňa 4.9.2012 v časti hlava 5, § 7 úverových zmluvných podmienok, v ktorých spotrebiteľ súhlasí s tým, že navrhovateľ ako veriteľ nie je viazaný tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí a je oprávnený započítať platbu na platbu odporcu ako dlžníka na pohľadávky navrhovateľa ako veriteľa v poradí: na záväzky dlžníka voči veriteľovi, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy považuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože takéto zmluvné dojednanie umožňuje navrhovateľovi použiť splátku aj na iný účel ako na splatenie istiny, a to bez ohľadu na vôľu druhej zmluvnej strany, ktorá nemala nijakú možnosť túto zmluvnú podmienku ovplyvniť. To sa v predmetnej veci aj stalo. Uvedené ustanovenie zmluvy má za

následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázkach plnenia dlhu spotrebiteľa, z čoho jednoznačne vyplýva, že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa v niektorých prípadoch až nepredvídateľným. Spotrebiteľ má pritom oprávnený záujem na prednostnom splnení istiny. Takáto zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale až hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19). Takáto neprijateľná zmluvná podmienka je zároveň v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ aj neplatná.

Zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 4209013142 zo dňa 4.9.2012 a v časti hlava 18, § 2 úverových zmluvných podmienok, v ktorých spotrebiteľ súhlasí s tým, že navrhovateľ ako veriteľ je v prípade omeškania odporcu oprávnený vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17 € maximálne jedenkrát za dobu trvania zmluvy je vzhľadom na svoj charakter a spôsob úpravy neprijateľnou zmluvnou podmienkou a to z dôvodu, že pri uzavretí zmluvnej pokuty je potrebné akceptovať zákonné podmienky vyplývajúce z ust. § 544 ods. 1, 2 OZ. V spotrebiteľskej zmluve však nebola zmluvná pokuta zahrnutá, tá bola len súčasťou Úverových zmluvných podmienok (Hlava 18. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta). To znamená, že ustanovenia o zmluvnej pokute boli zahrnuté v predformulovanom texte, ktorý odporca nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť a ktorý ani neovplyvnil. Je nepravdepodobné, že by sa odporca riadne oboznámil s podmienkami, vzhľadom na minimalizované písmo, neprehľadnú formu, ako aj ich rozsah v čase uzavretia zmluvy. V tomto prípade bolo predovšetkým povinnosťou navrhovateľa poskytnúť riadne informácie ohľadom zmluvných podmienok, tak ako to vyplýva z ust. § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého „Za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejмый z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.“ Postup navrhovateľa, ktorý do textu úverových podmienok zapracoval závažné zmluvné podmienky, o ktorých neinformoval odporcu, je možné hodnotiť ako určité klamlivé opomenutie, v dôsledku ktorého odporca náležite nemohol zvážiť, či takáto zmluva nebude znamenať pre neho určitú ujmu. Pokiaľ by boli poskytnuté riadne informácie odporcovi, vrátane možných sankcií z titulu neplatenia dlhu, nie je vylúčené, že by odporca zvážil uzavretie takejto zmluvy. Klausula v zmluve, že klient svojim podpisom potvrdzuje oboznámenie sa s úverovými podmienkami, súhlasí s podmienkami, súd považuje za neakceptovateľné, z vyššie uvedených dôvodov. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že len podľa ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcich zmluvu známe a priložené. Úprava v Občianskom zákonníku, podobné ustanovenie ako je v ust. § 273 ods. 1, neobsahuje. Jedinou výnimkou je ust. § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka v prípade poisťnej zmluvy. Z toho teda vyplýva, že časť zmluvy uzavretej podľa Občianskeho zákonníka, s výnimkou poisťnej zmluvy, nemožno určiť len odkazom na obchodné podmienky. Z vyššie uvedeného je vylúčené, aby sa uvedené úverové podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Zároveň v súvislosti s uvedeným je dôležité poukázať na to, že Občiansky zákonník výslovne v ustanovení § 544 ods. 2 ustanovuje, že zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne. V danom prípade však zmluvná pokuta s odporcom nebola vôbec individuálne písomne dojednaná, ani potvrdená podpisom oboch zmluvných strán, bola zahrnutá len v úverových podmienkach, ktoré odporcom neboli podpísané. Vychádzajúc z uvedeného právneho stavu, súd hodnotí ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, podmienku týkajúcu sa dojednania zmluvnej pokuty, pretože nebola výsledkom individuálneho dojednania medzi účastníkmi záväzkového vzťahu. Takisto pokiaľ ide o poplatky za upomienky (vo výške 5,00 € a 12,00 €) obsiahnuté v Hlave 18 úverových podmienok, platí vo vzťahu k charakteru takéhoto dojednania to isté ako pri zmluvnej pokute. Predmetná neprijateľná zmluvná podmienka je zároveň v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ aj neplatná.

Súd s použitím ustanovenia § 153 ods. 4 O.s.p. uviedol vo výroku rozhodnutia znenie týchto zmluvných podmienok ako podmienok neprijateľných a zároveň v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ aj neplatných.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu zakotvenej v ustanovení § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí. Navrhovateľ sa v danom konaní domáhal zaplatenia sumy 549,50 € s príslušenstvom a úspešný bol v časti zaplatenia sumy 436,63 € s príslušenstvom, t.j. mal úspech v rozsahu 79 % a neúspech v rozsahu 21 % a naopak odporca bol úspešný v rozsahu 21 % a neúspešný v rozsahu 79 %. Celkový čistý úspech navrhovateľa je potom 58 % (79 % - 21 %).

Navrhovateľ si trovy konania uplatnil v návrhu doručenom súdu dňa 19.9.2014 (č.l. 1 spisu), pričom trovy konania žiadal priznať vo výške 32,50 € z titulu zaplateného súdneho poplatku za návrh. Súdny poplatok za návrh zaplatil navrhovateľ vo výške 32,50 € dňa 10.3.2015 (Záznam o zložení č.l. 32 spisu).

Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania (vzniknutých z titulu zaplateného súdneho poplatku za návrh) vzhľadom na jeho čistý úspech v konaní (58%) vo výške 18,85 € (58% z 32,50 €) a odporcovi uložil povinnosť nahradiť takto priznané trovy konania navrhovateľovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).